

### [Valdemar Sørensen.]

Generalomkostninger paa det nuværende Niveau kan betyde Ting, man ikke vil udsætte sig for, f. Eks. en Indskrænkning af Beskæftigelsen i de paagældende Forretninger, og dér maa Forholdene naturligvis afvejes under Hensyn til den Slutningsbestemmelse, Handelsministeren har sat ind i § 1 — men for at forebygge alle Misforstaaelser om denne Paragraf vil jeg gerne bede Handelsministeren udtale herfra, om den Betragtning, jeg her har gjort gældende, er den rigtige Forstaaelse af § 1 eller ikke, for deraf vil en uhyre Del af Forstaaelsen af denne Paragraf og tillige Priskontrolraadet afhænge.

§ 2, hvori der gives Priskontrolraadet Bemyndigelse til at diktere et Prisstop for visse Varer, synes mig under de nuværende Forhold at være en naturlig og uomgængelig nødvendig Bestemmelse. Jeg skal ikke sige videre om den, men har et Par Ord at tilføje om de Ting, der knytter sig hertil. Der staar i § 2, at naar et saadant Prisstop er dikteret, paahviler det Raadet at drage Omsorg for Offentliggørelsen af de i saa Henseende trufne Bestemmelser, og det er naturligvis fuldt ud rigtigt; jeg anerkender saa meget mere Berettigelsen af dette Paalæg til Raadet, som jeg jo har et levende Indtryk af, at det er paa dette Omraade, det har skortet en hel Del i den forudgaaende Tid. Der staar i den nuværende Lovs § 13, at for saadanne Varer og Ydelser, for hvilke det er ønskeligt, kan Priskontrolraadet offentliggøre Priser, der ikke maa overskrides, men efter min Erfaring har denne Offentliggørelse kun fundet Sted i et beskedent Antal Tilfælde og slet ikke i det Omfang, der er nødvendigt. Der er slet ikke Tvivl om, at Priskontrolraadet har truffet talrige Afgørelser, om hvilke der ikke er givet Offentligheden Besked ud fra den almindelige Bestemmelse i Lovgivningen, at Priskontrolraadet skal hemmeligholde, hvad der sker. Det er forpligtet til at hemmeligholde det og skal kun afgive en Beretning til Handelsministeren.

Denne Beretning er naturligvis under de Forhold, vi levede under, kommet noget hyppigere end under den almindelige Lov, hvorefter det vist var Hensigten, at den kun skulde afgives en Gang om Aaret, saa at man i øvrigt maatte hjælpe sig med det Prisregister, som Priskontrolraadet udgav; deraf kan man imidlertid ikke se noget om Priser, og Følgen heraf er, at Offentlighedens Kendskab til Priskontrolraadets Arbejde i utallige Sager har været mindre end intet. Dette ser jeg som et stort Minus i Priskon-

trolraadets Tilværelse og i den Virkning, som dets Arbejde kan have. Naar nu den højtærede Handelsminister sætter den Bestemmelse ind i Loven, at hvis der bestemmes Prisstop for særlige Varer, skal Priserne offentliggøres, vil jeg gerne bede Handelsministeren om at overveje, om ikke Priskontrolraadet skulde give en offentlig Beretning om *alle* de Priser, det overhovedet ansætter. Det tror jeg dog vil være den naturlige Konsekvens af hele Stillingen, som den er for Øjeblikket, og jeg tror det med saa meget des større Berettigelse, forekommer det mig, som den højtærede Handelsminister baade i Bemærkningerne til Lovforslaget og i sin Forelæggelsestale er kommet ind paa Spørgsmaalet om Priskontrolrøerne.

Der tales nu om det nødvendige i at faa vakt de kommunale Prisudvalg til Daad, men man kan jo i høj Grad undskylde deres Passivitet dermed, at de jo lige saa lidt som nogen anden har faaet Meddelelse om, hvad Priskontrolraadet har bestilt. Den Udstrækning, i hvilken de kommunale Prisudvalg er blevet informeret i den Tid, der er gaaet, har jo været meget, meget beskedent. Det, man først og fremmest trænger til, naar man overhovedet skal danne en Kontrol og vil have, at denne Kontrol skal fremkalde de Virkninger, man har tiltænkt den, er dog, at de Organer, man sætter til at virke i Prisreguleringens Tjeneste, faar at vide, hvad Priskontrolraadet har besluttet. Jeg tror altsaa, at den her foreslaaede Bestemmelse angaaende Offentliggørelse af Priserne ved Prisstop burde udvides til at være generel, til at være en almindelig Pligt for Priskontrolraadet.

Under den Debat, der nu i Tiden siden Lovforslagets Fremsættelse har staaet i Offentligheden, er der blevet fremsat det Synspunkt, at det vel kunde være meget fortræffeligt med saadanne Kontrolrøer, men at deres Arbejde ikke vilde have nogen rigtig Art, medmindre man forbandt dem med den Institution, som almindeligvis fører Kontrol med Handelslivet paa mange andre Omraader, nemlig Politiet. Endvidere var det maaske ogsaa en Overvejelse værd at indføre Priskontrolrøerne i selve Loven, hvad der over for Offentligheden vilde betyde en Styrkelse af de Ændringer, der her er Tale om, altsaa for ligesom at sige, at nu er det virkelig Alvor med at faa gennemført, hvad Prisloven tilsigter. Samtidig kunde man saa bestemme, hvorledes Priskontrolrøerne skal udføre Kontrollen, hvilke Hjælpemidler og hvilke Hjælpere de skal have, om det skal være Politiet eller andre. Tillige burde man maaske overveje, om det